

Micah 1

1 Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Μιχαϊαν τὸν τοῦ Μωρασθι ἐν ἡμέραις Ἰαθαμ καὶ Αχαζ καὶ Εζεκιου βασιλέων Ἰουδα, ὑπὲρ ὧν εἶδεν περὶ Σαμαρείας καὶ περὶ Ἱερουσαλημ.
2 Ἀκούσατε, λαοί, λόγους, καὶ προσεχέτω ἡ γῆ καὶ πάντες οἱ ἐν αὐτῇ, καὶ ἔσται κύριος ἐν ὑμῖν εἰς μαρτύριον, κύριος ἐξ οἴκου ἀγίου αὐτοῦ.
3 διότι ἰδοὺ κύριος ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ καὶ καταβῆσεται καὶ ἐπιβῆσεται ἐπὶ τὰ ὕψη τῆς γῆς,
4 καὶ σαλευθῆσεται τὰ ὄρη ὑποκάτωθεν αὐτοῦ, καὶ αἱ κοιλάδες τακῶνται ὡς κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρὸς καὶ ὡς ὕδωρ καταφερόμενον ἐν καταβάσει.
5 διὰ ἀσέβειαν Ἰακωβ πάντα ταῦτα καὶ διὰ ἀμαρτίαν οἴκου Ἰσραηλ. τίς ἡ ἀσέβεια τοῦ Ἰακωβ; οὐ Σαμάρεια; καὶ τίς ἡ ἀμαρτία οἴκου Ἰουδα; οὐχὶ Ἱερουσαλημ;
6 καὶ θῆσομαι Σαμάρειαν εἰς ὄπωροφυλάκιον ἀγροῦ καὶ εἰς φυτεῖαν ἀμπελώνος καὶ κατασπᾶσω εἰς χάος τοὺς λίθους αὐτῆς καὶ τὰ θεμέλια αὐτῆς ἀποκαλύψω.
7 καὶ πάντα τὰ γλυπτὰ αὐτῆς κατακόψουσιν καὶ πάντα τὰ μισθώματα αὐτῆς ἐμπρῶσουσιν ἐν πυρὶ, καὶ πάντα τὰ εἰδωλα αὐτῆς θῆσομαι εἰς ἀφανισμόν· διότι ἐκ μισθωμάτων πορνείας συνῆγαγεν καὶ ἐκ μισθωμάτων πορνείας συνέστρεψεν.
8 Ἐνεκεν τούτου κόπεται καὶ θρηνῶσει, πορεύσεται ἀνυπόδετος καὶ γυμνῶς, ποιῶσεται κοπετὸν ὡς δρακόντων καὶ πένθος ὡς θυγατέρων σειρῶν.
9 ὅτι κατεκράτησεν ἡ πληγὴ αὐτῆς, διότι ἦλθεν ἕως Ἰουδα καὶ ἤψατο ἕως πύλης λαοῦ μου, ἕως Ἱερουσαλημ.
10 οἱ ἐν Γεθ, μὴ μεγαλύνεσθε· οἱ ἐν Ακιμ, μὴ ἀνοικοδομεῖτε ἐξ οἴκου κατὰ γέλωτα, γῆν καταπάσασθε κατὰ γέλωτα ὑμῶν.
11 κατοικοῦσα Καλὼς τὰς πόλεις αὐτῆς οὐκ ἐξῆλθεν κατοικοῦσα Σεννααν κόψασθαι οἶκον ἐχόμενον αὐτῆς, λῆμψεται ἐξ ὑμῶν πληγὴν ὀδύνης.
12 τίς ἤρξατο εἰς ἀγαθὰ κατοικοῦση ὀδύνας; ὅτι κατέβη κακὰ παρὰ κυρίου ἐπὶ πύλας Ἱερουσαλημ.
13 ψόφος ἀρμάτων καὶ ἰππευόντων. κατοικοῦσα Λαχίς, ἀρχηγὸς ἀμαρτίας αὐτῆς ἔστιν τῇ θυγατρὶ Σιων, ὅτι ἐν σοὶ εὐρέθησαν ἀσέβειαι τοῦ Ἰσραηλ.
14 διὰ τοῦτο δώσεις ἐξαποστελλομένους ἕως κληρονομίας Γεθ οἴκους ματαίους· εἰς κενὰ ἐγένετο τοῖς βασιλεῦσιν τοῦ Ἰσραηλ.
15 ἕως τοὺς κληρονόμους ἀγάγω σοι, κατοικοῦσα Λαχίς κληρονομία, ἕως Οδολλαμ ἥξει ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς Ἰσραηλ.
16 ξύρησαι καὶ κείραι ἐπὶ τὰ τέκνα τὰ τρυφερά σου, ἐμπλάτυνον τὴν χηρείαν σου ὡς ἀετός, ὅτι ἠχμαλωτεύθησαν ἀπὸ σοῦ.

Micah 2

1 Ἐγένοντο λογιζόμενοι κόπους καὶ ἐργαζόμενοι κακὰ ἐν ταῖς κοίταις αὐτῶν καὶ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ συνετέλουν αὐτά, διότι οὐκ ἦσαν πρὸς τὸν θεὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν.
2 καὶ ἐπεθύμουν ἀγροὺς καὶ διῶραζον ὄρφανους καὶ οἴκους κατεδυνάστευον καὶ διῶραζον ἄνδρα καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἄνδρα καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.
3 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ λογίζομαι ἐπὶ τὴν φυλὴν ταύτην κακά, ἐξ ὧν οὐ μὴ ἄρητε τοὺς τραχῆλους ὑμῶν καὶ οὐ μὴ πορευθῆτε ὀρθοὶ ἐξαιφνης, ὅτι καιρὸς πονηρὸς ἔστιν.
4 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λημφθῆσεται ἐφ' ὑμᾶς παραβολῶς, καὶ θρηνηθῆσεται θρήνος ἐν μέλει λέγων Ταλαιπωρία ἐταλαιπωρῶσαμεν· μερὶς λαοῦ μου κατεμετρήθη ἐν σχοινίῳ, καὶ οὐκ ἦν ὁ κωλύσων αὐτὸν τοῦ ἀποστρέψαι· οἱ ἀγροὶ ἡμῶν διεμερίσθησαν.
5 διὰ τοῦτο οὐκ ἔσται σοι βάλλων σχοινίον ἐν κλῶρῳ ἐν ἐκκλησίᾳ κυρίου.
6 μὴ κλαίετε δάκρυσιν, μηδὲ δακρυέτωσαν ἐπὶ τούτοις· οὐ γὰρ ἀπόσεται ὄνειδος.

7 ὁ λέγων Οἶκος Ἰακωβ παρώργισεν πνεῦμα κυρίου· εἰ ταῦτα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ ἔστιν; οὐχ οἱ λόγοι αὐτοῦ εἰσιν καλοὶ μετ' αὐτοῦ καὶ ὀρθοὶ πεπόρευνται;
8 καὶ ἔμπροσθεν ὁ λαὸς μου εἰς ἔχθραν ἀντέστη· κατέναντι τῆς εἰρήνης αὐτοῦ τὴν δορὰν αὐτοῦ ἐξέδειραν τοῦ ἀφελῆσθαι ἐλπίδα συντριμμὸν πολέμου.
9 διὰ τοῦτο ἠγοῦμενοι λαοῦ μου ἀπορριφῶνται ἐκ τῶν οἰκιῶν τρυφῆς αὐτῶν, διὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν ἐξώσθησαν· ἐγγίσατε ὄρεσιν αἰωνίοις.
10 ἀνάστηθι καὶ πορεύου, ὅτι οὐκ ἔστιν σοι αὕτη ἡ ἀνάπαυσις ἕνεκεν ἀκαθαρσίας, διεφθάρητε φθορᾷ,
11 κατεδιώχθητε οὐδενὸς διώκοντος· πνεῦμα ἔστησεν ψεῦδος, ἐστάλαξέν σοι εἰς οἶνον καὶ μέθυσμα. καὶ ἔσται ἐκ τῆς σταγόνας τοῦ λαοῦ τούτου
12 συναγόμενος συναχθῆσεται Ἰακωβ σὺν πᾶσιν· ἐκδεχόμενος ἐκδέξομαι τοὺς καταλοίπους τοῦ Ἰσραηλ, ἐπὶ τὸ αὐτὸ θῆσομαι τὴν ἀποστροφὴν αὐτῶν ὡς πρόβατα ἐν θλίψει, ὡς ποιμνίον ἐν μέσῳ κοίτης αὐτῶν ἐξαλοῦνται ἐξ ἀνθρώπων.
13 διὰ τῆς διακοπῆς πρὸ προσώπου αὐτῶν διέκοψαν καὶ διήλθον πύλην καὶ ἐξῆλθον δι' αὐτῆς, καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς αὐτῶν πρὸ προσώπου αὐτῶν, ὁ δὲ κύριος ἠγῶσεται αὐτῶν.

Micah 3

1 Καὶ ἐρεῖ Ἀκούσατε δὴ ταῦτα, αἱ ἀρχαὶ οἴκου Ἰακωβ καὶ οἱ κατάλοιποι οἴκου Ἰσραηλ. οὐχ ὑμῖν ἔστιν τοῦ γνῶναι τὸ κρίμα;
2 οἱ μισοῦντες τὰ καλὰ καὶ ζητοῦντες τὰ πονηρὰ, ἀρπάζοντες τὰ δέρματα αὐτῶν ἀπ' αὐτῶν καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὀστέων αὐτῶν.
3 ὃν τρόπον κατέφαγον τὰς σάρκας τοῦ λαοῦ μου καὶ τὰ δέρματα αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὀστέων αὐτῶν ἐξέδειραν καὶ τὰ ὀστέα αὐτῶν συνέθλασαν καὶ ἐμέλισαν ὡς σάρκας εἰς λέβητα καὶ ὡς κρέα εἰς χύτραν,
4 οὕτως κεκράζονται πρὸς κύριον, καὶ οὐκ εἰσακούσεται αὐτῶν· καὶ ἀποστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' αὐτῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνθ' ὧν ἐπονηρεύσαντο ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν ἐπ' αὐτούς.
5 τάδε λέγει κύριος ἐπὶ τοὺς προφῆτας τοὺς πλανώντας τὸν λαόν μου, τοὺς δάκνοντας ἐν τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν καὶ κηρύσσοντας ἐπ' αὐτὸν εἰρήνην, καὶ οὐκ ἐδόθη εἰς τὸ στόμα αὐτῶν, ἠγειραν ἐπ' αὐτὸν πόλεμον·
6 διὰ τοῦτο νῦν ὑμῖν ἔσται ἐξ ὀρασεως, καὶ σκοτία ὑμῖν ἔσται ἐκ μαντείας, καὶ δῦσεται ὁ ἥλιος ἐπὶ τοὺς προφῆτας, καὶ συσκοτάσει ἐπ' αὐτούς ἡ ἡμέρα·
7 καὶ κατασχυνθῶσονται οἱ ὀρώντες τὰ ἐνύπνια, καὶ καταγελασθῶσονται οἱ μάντιες, καὶ καταλαλῶσουσιν κατ' αὐτῶν πάντες αὐτοί, διότι οὐκ ἔσται ὁ εἰσακούων αὐτῶν.
8 ἐὰν μὴ ἐγὼ ἐμπλῶσω ἰσχύον ἐν πνεύματι κυρίου καὶ κρίματος καὶ δυναστείας τοῦ ἀπαγγεῖλαι τῷ Ἰακωβ ἀσεβείας αὐτοῦ καὶ τῷ Ἰσραηλ ἀμαρτίας αὐτοῦ.
9 ἀκούσατε δὴ ταῦτα, οἱ ἠγοῦμενοι οἴκου Ἰακωβ καὶ οἱ κατάλοιποι οἴκου Ἰσραηλ οἱ βδελυσσόμενοι κρίμα καὶ πάντα τὰ ὀρθὰ διαστρέφοντες,
10 οἱ οἰκοδομοῦντες Σιων ἐν αἵμασιν καὶ Ἱερουσαλημ ἐν ἀδικίαις·
11 οἱ ἠγοῦμενοι αὐτῆς μετὰ δώρων ἔκρινον, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῆς μετὰ μισθοῦ ἀπεκρίνοντο, καὶ οἱ προφῆται αὐτῆς μετὰ ἀργυρίου ἐμαντεύοντο, καὶ ἐπὶ τὸν κύριον ἐπανεπαύοντο λέγοντες Οὐχὶ κύριος ἐν ἡμῖν ἔστιν; οὐ μὴ ἐπέλθη ἐφ' ἡμᾶς κακά.
12 διὰ τοῦτο δι' ὑμᾶς Σιων ὡς ἀγρὸς ἀροτριαθῆσεται, καὶ Ἱερουσαλημ ὡς ὄπωροφυλάκιον ἔσται καὶ τὸ ὄρος τοῦ οἴκου ὡς ἄλλος δρυμὸς.

Micah 4

1 Καὶ ἔσται ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἐμφανὲς τὸ ὄρος τοῦ κυρίου, ἔτοιμον ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὄρεων, καὶ μετεωρισθῆσεται ὑπεράνω τῶν βουνῶν· καὶ σπεύσουσιν πρὸς αὐτὸ λαοί,
 2 καὶ πορεύσονται ἔθνη πολλὰ καὶ ἐροῦσιν Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος κυρίου καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ Ἰακωβ, καὶ δεῖξουσιν ἡμῖν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ πορευσόμεθα ἐν ταῖς τρίβοις αὐτοῦ· ὅτι ἐκ Σιων ἐξελεύσεται νόμος καὶ λόγος κυρίου ἐξ Ἱερουσαλήμ.
 3 καὶ κρινεῖ ἀνὰ μέσον λαῶν πολλῶν καὶ ἐξελέγξει ἔθνη ἰσχυρὰ ἕως εἰς γῆν μακράν, καὶ κατακόψουσιν τὰς ῥομφαίας αὐτῶν εἰς ἄροτρα καὶ τὰ δόρατα αὐτῶν εἰς δρέπανα, καὶ οὐκέτι μὴ ἀντάρη ἔθνος ἐπ' ἔθνος ῥομφαίαν, καὶ οὐκέτι μὴ μάθασιν πολεμεῖν.
 4 καὶ ἀναπαύσεται ἕκαστος ὑποκάτω ἀμπέλου αὐτοῦ καὶ ἕκαστος ὑποκάτω συκῆς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν, διότι τὸ στόμα κυρίου παντοκράτορος ἐλάλησεν ταῦτα.
 5 ὅτι πάντες οἱ λαοὶ πορεύονται ἕκαστος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, ἡμεῖς δὲ πορευσόμεθα ἐν ὀνόματι κυρίου θεοῦ ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἐπέκεινα.
 6 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει κύριος, συνάξω τὴν συντετριμμένην καὶ τὴν ἐξωσμένην εἰσδέξομαι καὶ οὐδ' ἀποσάμην·
 7 καὶ θῶμαι τὴν συντετριμμένην εἰς ὑπόλειμμα καὶ τὴν ἀποσπασμένην εἰς ἔθνος ἰσχυρόν, καὶ βασιλεύσει κύριος ἐπ' αὐτοὺς ἐν ὄρει Σιων ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως εἰς τὸν αἰῶνα.
 8 καὶ σύ, πύργος ποιμνίου ἀνυμώδης, θύγατερ Σιων, ἐπὶ σὲ ἤξει καὶ εἰσελεύσεται ἡ ἀρχὴ ἡ πρώτη, βασιλεία ἐκ Βαβυλώνας τῇ θυγατρὶ Ἱερουσαλήμ.
 9 Καὶ νῦν ἵνα τί ἔγνωσ κακά; μὴ βασιλεὺς οὐκ ἦν σοι; ἢ ἡ βουλὴ σου ἀπώλετο ὅτι κατεκράτησάν σου ὠδίνες ὡς τικτούσης;
 10 ὠδινε καὶ ἀνδρίζου καὶ ἔγγιζε, θύγατερ Σιων, ὡς τίκτουσα· διότι νῦν ἐξελεύσῃ ἐκ πόλεως καὶ κατασκηνώσεις ἐν πεδίῳ καὶ ἤξεις ἕως Βαβυλώνας· ἐκεῖθεν ῥύσεται σε καὶ ἐκεῖθεν λυτρώσεται σε κύριος ὁ θεός σου ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σου.
 11 καὶ νῦν ἐπισυνῆχθη ἐπὶ σὲ ἔθνη πολλὰ οἱ λέγοντες Ἐπιχαρούμεθα, καὶ ἐπόσονται ἐπὶ Σιων οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.
 12 αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὸν λογισμὸν κυρίου καὶ οὐ συνῆκαν τὴν βουλήν αὐτοῦ, ὅτι συνῆγαγεν αὐτοὺς ὡς δράγματα ἄλωνος.
 13 ἀνάστηθι καὶ ἀλόα αὐτούς, θύγατερ Σιων, ὅτι τὰ κέρατά σου θῶμαι σιδηρὰ καὶ τὰς ὀπλάς σου θῶμαι χαλκᾶς, καὶ κατατῆξαι ἐν αὐτοῖς ἔθνη καὶ λεπτυνεῖς λαοὺς πολλοὺς καὶ ἀναθῶσεις τῷ κυρίῳ τὸ πλῆθος αὐτῶν καὶ τὴν ἰσχὴν αὐτῶν τῷ κυρίῳ πάσης τῆς γῆς.
 14 νῦν ἐμφραχθῆσεται θυγάτηρ Ἐφραϊμ ἐν φραγμῷ, συνοχὴν ἔταξεν ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ῥάβδῳ πατάξουσιν ἐπὶ σιαγόνα τὰς φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ.

Micah 5

1 Καὶ σύ, Βηθλεεμ οἶκος τοῦ Ἐφραθα, ὀλιγοστὸς εἶ τοῦ εἶναι ἐν χιλιᾷσιν Ἰουδα· ἐκ σοῦ μοι ἐξελεύσεται τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ αἱ ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος.
 2 διὰ τοῦτο δώσει αὐτοὺς ἕως καιροῦ τικτούσης τέξεται, καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ.
 3 καὶ στῆσεται καὶ ὄψεται καὶ ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἰσχύϊ κυρίου, καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ ὀνόματος κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν ὑπάρξουσιν· διότι νῦν μεγαλυνθῆσεται ἕως ἄκρων τῆς γῆς.
 4 καὶ ἔσται αὐτῇ εἰρῆνῃ ὅταν Ἀσσύριος ἐπέλθῃ ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν καὶ ὅταν ἐπιβῇ ἐπὶ τὴν χώραν ὑμῶν, καὶ ἐπεγερθῶσονται ἐπ' αὐτὸν ἑπτὰ ποιμένες καὶ ὀκτὼ δῶγματα ἀνθρώπων·

5 καὶ ποιμανοῦσιν τὸν Ἀσσοῦρ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ τὴν γῆν τοῦ Νεβρωδ ἐν τῇ τάφρῳ αὐτῆς· καὶ ῥύσεται ἐκ τοῦ Ἀσσοῦρ, ὅταν ἐπέλθῃ ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν καὶ ὅταν ἐπιβῇ ἐπὶ τὰ ὄρια ὑμῶν.
 6 καὶ ἔσται τὸ ὑπόλειμμα τοῦ Ἰακωβ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν μέσῳ λαῶν πολλῶν ὡς δρόσος παρὰ κυρίου πίπτουσα καὶ ὡς ἄρνες ἐπὶ ἄγρωσιν, ὅπως μὴ συναχθῆ ἡμεῖς ἡμεῖς ὑποστῆ ἐν υἱοῖς ἀνθρώπων.
 7 καὶ ἔσται τὸ ὑπόλειμμα τοῦ Ἰακωβ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν μέσῳ λαῶν πολλῶν ὡς λέων ἐν κτῆνεσιν ἐν τῷ δρυμῷ καὶ ὡς σκύμνος ἐν ποιμνίοις προβάτων, ὃν τρόπον ὅταν διέλθῃ καὶ διαστείλας ἀρπάσῃ καὶ μὴ ἦ ὁ ἐξαιρούμενος.
 8 ὑψωθῆσεται ἡ χεὶρ σου ἐπὶ τοὺς θλίβοντάς σε, καὶ πάντες οἱ ἐχθροὶ σου ἐξολεθρευθῶσονται.
 9 Καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγει κύριος, ἐξολεθρεύσω τοὺς ἵππους σου ἐκ μέσου σου καὶ ἀπολώ τὰ ἄρματα σου
 10 καὶ ἐξολεθρεύσω τὰς πόλεις τῆς γῆς σου καὶ ἐξαρῶ πάντα τὰ ὀχυρώματά σου·
 11 καὶ ἐξαρῶ τὰ φάρμακά σου ἐκ τῶν χειρῶν σου, καὶ ἀποφθεγγόμενοι οὐκ ἔσονται ἐν σοί·
 12 καὶ ἐξολεθρεύσω τὰ γλυπτὰ σου καὶ τὰς στῆλας σου ἐκ μέσου σου, καὶ οὐκέτι μὴ προσκυνῶσιν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου·
 13 καὶ ἐκκόψω τὰ ἄλση σου ἐκ μέσου σου καὶ ἀφανιώ τὰς πόλεις σου·
 14 καὶ ποιῶ ἐν ὄργῃ καὶ ἐν θυμῷ ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἀνθ' ὧν οὐκ εἰσῆκουσαν.

Micah 6

1 Ἀκούσατε δὴ λόγον κυρίου· κύριος εἶπεν Ἀνάστηθι κρίθητι πρὸς τὰ ὄρη, καὶ ἀκουσάτωσαν οἱ βουνοὶ φωνῶν σου.
 2 ἀκούσατε, βουνοί, τὴν κρίσιν τοῦ κυρίου, καὶ αἱ φάραγγες θεμέλια τῆς γῆς, ὅτι κρίσις τῷ κυρίῳ πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ μετὰ τοῦ Ἰσραὴλ διελεγχθῆσεται.
 3 λαός μου, τί ἐποίησά σοι ἢ τί ἐλύπησά σε ἢ τί παρηγάχησά σοι; ἀποκρίθητί μοι.
 4 διότι ἀνῆγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ἐξ οἴκου δουλείας ἐλυτρώσάμην σε καὶ ἐξαπέστειλα πρὸ προσώπου σου τὸν Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν καὶ Μαρίας.
 5 λαός μου, μνησθητι δὴ τί ἐβουλεύσατο κατὰ σοῦ Βαλακ βασιλεὺς Μωαβ, καὶ τί ἀπεκρίθη αὐτῷ Βαλααμ υἱὸς τοῦ Βεωρ ἀπὸ τῶν σχοίνων ἕως τοῦ Γαλαγαλ, ὅπως γινώσῃ ἡ δικαιοσύνη τοῦ κυρίου.
 6 ἐν τίνι καταλάβω τὸν κύριον, ἀντιλῆμμομαι θεοῦ μου ὑψίστου; εἰ καταλῆμμομαι αὐτὸν ἐν ὀλοκαυτώμασιν, ἐν μόσχοις ἐνιαυσίοις;
 7 εἰ προσδέξεται κύριος ἐν χιλιᾷσιν κριῶν ἢ ἐν μυριάσιν χειμάρρων πιόνων; εἰ δῶ πρατότοκά μου ἀσεβείας, καρπὸν κοιλίας μου ὑπὲρ ἁμαρτίας ψυχῆς μου;
 8 εἰ ἀνηγγέλη σοι, ἄνθρωπε, τί καλόν; ἢ τί κύριος ἐκζητεῖ παρὰ σοῦ ἀλλ' ἢ τοῦ ποιεῖν κρίμα καὶ ἀγαπᾶν ἔλεον καὶ ἔτοιμον εἶναι τοῦ πορεύεσθαι μετὰ κυρίου θεοῦ σου;
 9 Φωνὴ κυρίου τῇ πόλει ἐπικληθῆσεται, καὶ σώσει φοβουμένους τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ἀκουε, φυλῆ, καὶ τίς κοσμήσει πόλιν;
 10 μὴ πῦρ καὶ οἶκος ἀνόμου θησαυρίζων θησαυροὺς ἀνόμους καὶ μετὰ ὕβρεως ἀδικίας;
 11 εἰ δικαιοθῆσεται ἐν ζυγῷ ἄνομος καὶ ἐν μαρσίππῳ στάθμια δόλου;
 12 ἐξ ὧν τὸν πλοῦτον αὐτῶν ἀσεβείας ἐπλησαν, καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν ἐλάλουν ψευδῆ, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν ὑψώθη ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.
 13 καὶ ἐγὼ ἄρξομαι τοῦ πατάξαι σε, ἀφανιώ σε ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις σου.

14 σὺ φάγεσαι καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῆς· καὶ σκοτάσει ἐν σοὶ καὶ ἐκνεύσει, καὶ οὐ μὴ διασωθῆς· καὶ ὅσοι ἐὰν διασωθῶσιν, εἰς ῥομφαίαν παραδοθῶσονται.

15 σὺ σπερεῖς καὶ οὐ μὴ ἀμύσσης, σὺ πιέσεις ἐλαίαν καὶ οὐ μὴ ἀλείψῃς ἔλαιον, καὶ οἶνον καὶ οὐ μὴ πίητε, καὶ ἀφανισθῶσεται νόμιμα λαοῦ μου.

16 καὶ ἐφύλαξας τὰ δικαιώματα Ζαμβρι καὶ πάντα τὰ ἔργα οἴκου Αἰσαβ καὶ ἐπορεύθητε ἐν ταῖς βουλαῖς αὐτῶν, ὅπως παραδῶ σε εἰς ἀφανισμόν καὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτὴν εἰς συρισμόν· καὶ ὄνειδη λαῶν λῆψεσθε.

Michea 7

1 Οἶμμοι ὅτι ἐγενόμην ὡς συνάγων καλάμην ἐν ἀμύτῳ καὶ ὡς ἐπιφυλλίδα ἐν τρυγῶνι οὐχ ὑπάρχοντος βότρυος τοῦ φαγεῖν τὰ πρωτόγονα. οἶμμοι, ψυχῶν,

2 ὅτι ἀπόλωλεν εὐλαβὴς ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ κατορθῶν ἐν ἀνθρώποις οὐχ ὑπάρχει· πάντες εἰς αἵματα δικάζονται, ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐκθλίβουσιν ἐκθλιβῆναι.

3 ἐπὶ τὸ κακὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐτοιμάζουσιν· ὁ ἄρχων αἰτεῖ, καὶ ὁ κριτὴς εἰρηνικοὺς λόγους ἐλάλησεν, καταθύμιον ψυχῆς αὐτοῦ ἐστίν. καὶ ἐξελοῦμαι

4 τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν ὡς σῆς ἐκτρώγων καὶ βαδίζων ἐπὶ κανόνος ἐν ἡμέρᾳ σκοπιᾶς. οὐαὶ οὐαὶ, αἱ ἐκδικῶσες σου ἤκασιν, νῦν ἔσονται κλαυθμοὶ αὐτῶν.

5 μὴ καταπιστεύετε ἐν φίλοις καὶ μὴ ἐλπίζετε ἐπὶ ἡγουμένοις, ἀπὸ τῆς συγκοίτου σου φύλαξαι τοῦ ἀναθέσθαι τι αὐτῇ·

6 διότι υἱὸς ἀτιμάζει πατέρα, θυγάτηρ ἐπαναστῆται ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτῆς, νύμφη ἐπὶ τὴν πενθερὰν αὐτῆς, ἐχθροὶ ἀνδρὸς πάντες οἱ ἄνδρες οἱ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.

7 Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τὸν κύριον ἐπιβλέψομαι, ὑπομενῶ ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτήρῳ μου, εἰσακούσεταιί μου ὁ θεὸς μου.

8 μὴ ἐπίχαιρέ μοι, ἡ ἐχθρά μου, ὅτι πέπτωκα· καὶ ἀναστῆσομαι, διότι ἐὰν καθίσω ἐν τῷ σκότει, κύριος φωτιεῖ μοι.

9 ὄργην κυρίου ὑπόισα, ὅτι ἤμαρτον αὐτῷ, ἕως τοῦ δικαιῶσαι αὐτὸν τὴν δίκην μου· καὶ ποιῶσι τὸ κρίμα μου καὶ ἐξάζει με εἰς τὸ φῶς, ὄψομαι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.

10 καὶ ὄψεται ἡ ἐχθρά μου καὶ περιβαλεῖται αἰσχύνην ἢ λέγουσα πρὸς με Ποῦ κύριος ὁ θεὸς σου; οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπόσονται αὐτῷ· νῦν ἔσται εἰς καταπάτημα ὡς πηλὸς ἐν ταῖς ὁδοῖς

11 ἡμέρας ἀλοιφῆς πλίνθου. ἐξάλειψίς σου ἡ ἡμέρα ἐκείνη, καὶ ἀποτρίβεται νόμιμά σου

12 ἡ ἡμέρα ἐκείνη· καὶ αἱ πόλεις σου ἤξουσιν εἰς ὁμαλισμόν καὶ εἰς διαμερισμόν Ἀσσυρίων καὶ αἱ πόλεις σου αἱ ὄχυρα εἰς διαμερισμόν ἀπὸ Τύρου ἕως τοῦ ποταμοῦ Συρίας, ἡμέρα ὕδατος καὶ θορύβου·

13 καὶ ἔσται ἡ γῆ εἰς ἀφανισμόν σὺν τοῖς κατοικοῦσιν αὐτὴν ἐκ καρπῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν.

14 Ποίμαινε λαόν σου ἐν ῥάβδῳ σου, πρόβατα κληρονομίας σου, κατασκηνοῦντας καθ' ἑαυτοὺς δρυμόν ἐν μέσῳ τοῦ Καρμῆλου· νεμῶσονται τὴν Βασανίτιν καὶ τὴν Γαλααδίτιν καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος.

15 καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ἐξοδίας σου ἐξ Αἰγύπτου ὄψεσθε θαυμαστά. αὐτῶν, ἐπιθῶσους χεῖρας ἐπὶ τὸ στόμα αὐτῶν, τὰ ὦτα αὐτῶν ἀποκωφῶσονται.

16 λείξουσιν χοῦν ὡς ὄφεις σύροντες γῆν, συγχυθῶσονται ἐν συγκλεισμῷ αὐτῶν· ἐπὶ τῷ κυρίῳ θεῷ ἡμῶν ἐκστῶσονται καὶ φοβηθῶσονται ἀπὸ σοῦ.

17 τίς θεὸς ὡσπερ σύ; ἐξαίρων ἀδικίας καὶ ὑπερβαίνων ἀσεβείας τοῖς καταλοίποις τῆς κληρονομίας αὐτοῦ καὶ οὐ συνέσχεν εἰς μαρτύριον ὄργην αὐτοῦ, ὅτι θελητὴς ἐλέους ἐστίν.

18 αὐτὸς ἐπιστρέψει καὶ οἰκτιρῶσει ἡμᾶς, καταδύσει τὰς ἀδικίας ἡμῶν καὶ ἀπορριφῶσονται εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, πάσας τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν.

19 δώσεις ἀλῆθειαν τῷ Ἰακωβ, ἔλεον τῷ Ἀβρααμ, καθότι ὤμοσας τοῖς πατράσιν ἡμῶν κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ἔμπροσθεν.